

Caracterizarea personajului Razvan din drama istorica Razvan si Vidra de Bogdan Petriceicu Hasdeu

Imaginea personajului principal este romantica si domina intreaga opera; prin relevarea profundelor lui stari sufletesti, "Razvan si Vidra" inceteaza de a mai fi o drama istorica, devenind si o drama psihologica.

inca din Cantul I, Razvan apare ca un om deosebit: stiutor de carte, talentat, generos, iubitor de libertate, stanjenit in realizarea dorintelor sale de prejudecatile rasiale ale lumii; "razboiul" pe care i-l va declara acesteia este un act de mandrie, dar constiinta originii sale nu-l va parasi pana in clipa mortii: "Tigan!... Tigan! ... Apa!... Apa!..." vor fi ultimele lui cuvinte.

Intalnirea cu Vidra ii va oferi prilejul de a se scutura de acest blestem si de a-si crea o noua "identitate" (cel putin in iluzie): "De nu iubeam o femeie cu o inima semeata N-as fi gasit in razboaie un nume s-o noua viata!..." in slujba acestei noi "identitati", Razvan pune si celelalte calitati ale sale (vitejia, curajul, barbatia, loialitatea).

Totusi, sentimentul de a fi apasat de prejudecata publica nu se stinsese; in acesti termeni, hotararea de a deveni domn isi are suportul nu numai in dominatia pe care Vidra o exercita asupra lui, ci si in dorinta de a-si subjuga lumea: "O, nepoata lui Motoc! Sufletul meu fara tine n-ar fi cunoscut deloc Asta simtire ciudata, ce-l indeamna sa doreasca / Jos la picioarele sale toata lumea sa-l priveasca!..." in termenii mitului, Razvan este Strainul chiar si in propria tara, iar tradarea lui Aron Voda ("un Voda cum se cade") ii accentueaza aceasta conditie. Si, tot in termenii aceluiasi mit, sfarsitul nu se putea rezolva decat in moarte.